

1. søndag i fasten

Gloslunde kirke kl. 9.30 og Arninge kirke kl. 11.00 den 6. marts 2022

751 Gud ske tak og lov

624 Gud er Gud, før jorden skabtes

685 Vor Gud er idel kærlighed (Strassburg)

343 1000 år stod Kristi kirke

29 Spænd over os dit himmelsejl

474 Jesus Krist (nadversalme)

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Apostlene kom også i strid om, hvem af dem der skulle regnes for den største. Da sagde han til dem: »Folkenes konger hersker over dem, og de, som udøver magt over dem, lader sig kalde velgørere. Sådan skal I ikke være; men den ældste blandt jer skal være som den yngste, og lederen som den, der tjener. For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener? Er det ikke den, der sidder til bords? Men jeg er iblandt jer som den, der tjener. Jer er det, der er blevet hos mig under mine prøvelser, og ligesom min fader har overdraget mig Riget, overdrager jeg det til jer, for at I skal spise og drikke ved mit bord i mit rige, og I skal sidde på troner og dømme Israels tolv stammer. Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede; men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte. Og når du engang vender om, så styrk dine brødre.«

[Lukasevangeliet 22,24-32](#)

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Stridens æble. Det udtryk kender vi. Det kommer ikke fra den kristne tradition, men fra det gamle Grækenland.

Antikkens tre skønne gudinder Pallas Athene, Hera og Afrodite mente hver især at de var den skønneste. Og når folk kappes, opstår strid. Det udnyttede Stridens Gudinde Eris, som er havesygens, nidkærhedens, misundelsens og smålighedens gudinde, ophav til alt ondt. Det var let for Eris at yppe til kiv, og det gjorde hun simpelt ved at smide et æble ind mellem de smukke gudinder, hvor på der stod ”Til den smukkeste gudinde”.

Og så var der inviteret til ballade og oprør. For hver mente jo nok, at hun var den smukkeste.

For at afgøre striden valgte man prins Paris, han var prins af Troja, og han skulle være dommer i denne skønhedskonkurrence om Miss Hellas.

Men også dengang gik der let urent trav i kappestriden. For alle tre gudinder var lige opsatte på at være den smukkeste, koste hvad det ville, og tilbød nu Prins Paris hver sin bestikkelse.

Athene tilbød ham visdom, Hera tilbød al magt, men Afrodites tilbud var jordisk kærlighed med den kvinde han måtte ønske.

Og gæt så, hvad Paris valgte? Han valgte Afrodite som den skønneste, og fik sin bestikkelse: han kunne vælge lige den kvinde han ville på den hele jord.

Paris valgte Helene, men hun var allerede gift med Menelaos, kongen af Sparta. Paris bortførte Helene til Troja, og det blev så begyndelse på den trojanske krig mellem trojanerne og grækerne. Den varede ti år.

Alt sammen sat i gang af kvinders forfængelighed: hvem er den smukkeste? Og så af Eris, stridens gudinde.

X

Misundelse er en af de 7 dødssynder. Jalousi eller et ”ondt øje” (invidia på latin). Den blev illustreret som en slange der bider af hjertet.

De gamle romere og grækere så altid misundelse som overmod, og som blev straffet af guderne. Når begær blev til misundelse og grådighed, gik mennesker over gevind og mistede selvbesindelsen og klogskaben. De gamle grækere troede, at mennesker med lidt forstand og mådehold kunne lindre og forebygge og undgå misundelsens virkninger.

Som kristne går vi ikke op i ”for meget” eller ”for lidt”, det er ikke mængden det kommer an på, for mennesket, alle mennesker, har det i sig, og så kommer det altid frem i de underligste måder.

x

Fortællingen om stridens æble er ikke en bibelsk fortælling, men kunne godt være, når vi tænker på dagens tekster.

Først hører vi om Kain og Abel, de to brødre som ikke kunne enes, og det ender med at Kain myrder Abel. Siden da har Kain og Abel altid været symbol på brodermord.

Den eneste konge i den danske kongerække, der hedder Abel, myrdede sin broder, Erik Plovpenning.

Og så hører vi om Jesu 12 disciple, der kommer op og skændes om, hvem der er den største og første. Ja, man tager sig til hovedet.

Og det sker Skærtorsdag aften, efter at de har spist sammen og Jesus har indstiftet nadveren og meddelt, at han skal lide døden dagen efter, offerdøden for deres, for vores, for menneskenes skyld.

Og hvad gør menneskene? De kives og strides om, hvem der er den første!

Disciplene er som os, de er kun mennesker.

X

Jesus prøver at imødegå misundelsen, som vi kender det. Han gør sig til tjener, til træl, til den fattige, og lovpriser dette som det største. ”Den ældste blandt jer skal være som den yngste, og lederen som den, der tjener.”

Det er Jesus-Classic, fristes man til at sige, han imødegår hierarkierne og magtstrukturerne ved at vende dem om og selv tage den laveste position.

I Johannes-evangeliet vasker Jesus disciplenes fødder lige før, det som sker her i Lukas-evangeliet, og det er demonstrativt at gøre sig til tjener. Siger Jesus det ikke med ord, gør han det i handling.

Det er forkyndelsen for disciplene: I skal være tjenere!

Man kan næsten se det for sig. Havde Jesus ikke lidt offerdøden på korset, så havde disciplene fortsat med at kværulere over, hvem der skal være nr. 1 og 2 og nr. 3.

De tænkte i hierarki, ledelse, førerskikkelse, falanks. Og der ville næppe have været noget andet middel til at for alvor at få disciplene ud af denne jordiske, magtfulde måde at tænke end eget offer.

Tjener på latin hedder minister, som også er det engelske udtryk for præst. Præsten skal være tjener for sin menighed. Og ministre kender vi i dagens Danmark som regeringens medlemmer, de mest magtfulde i staten, men den oprindelige betydning er at være tjener.

X

Ved indstiftelse af nadveren Skærtorsdag, er det Jesus magtpåliggende at få al hierarki, rangorden, hakkeorden, præstevælde afmonteret.

Hvem er størst, spørger Jesus: den, der sidder til bords, eller den, der tjener?

Og da Jesus selv har valgt tjenergerningen, bør vi ikke være i tvivl.

AMEN